

Když jsem vo - lal, Ho - spo - di - ne, vy - sly - šels mě.

R.
[Ž 138 (137),3a]

Ž 138 (137)

1. Chci tě chválit, Hospodine, ce - lým svým srd - cem, * 7 žes vyslyšel slo - va mých úst.
2. Budu ti hrát před an - dě - ly, * vrhnu se na tvář směrem k tvému sva - té - mu chrá - mu. **R.**

3. Slavit bu - du tvé jmé - no * pro tvou dobrotu a tvou věr - nost.
4. Když jsem vo - lal, vy - sly - šels mě, * v mé duši jsi roz - hoj - nil sí - lu. **R.**

5. Jistě, vznešený je Hospodin, (+)
a přece shlíží na po - kor - né - ho, * pyšného však zda - le - ka po - zná.
6. 7 Když procházím soužením,
zachová - váš mi ži - vot, * proti hněvu mých nepřátel napra - hu - ješ ru - ku. **R.**

7. Zachraňuje mě tvá pra - vi - ce. * Hospodin pro mě dokon - čí, co za - čal.
8. Hospodine, tvá dobrota tr - vá na vě - ky, * dílo svých ru - kou ne - o - pou - štěj! **R.**